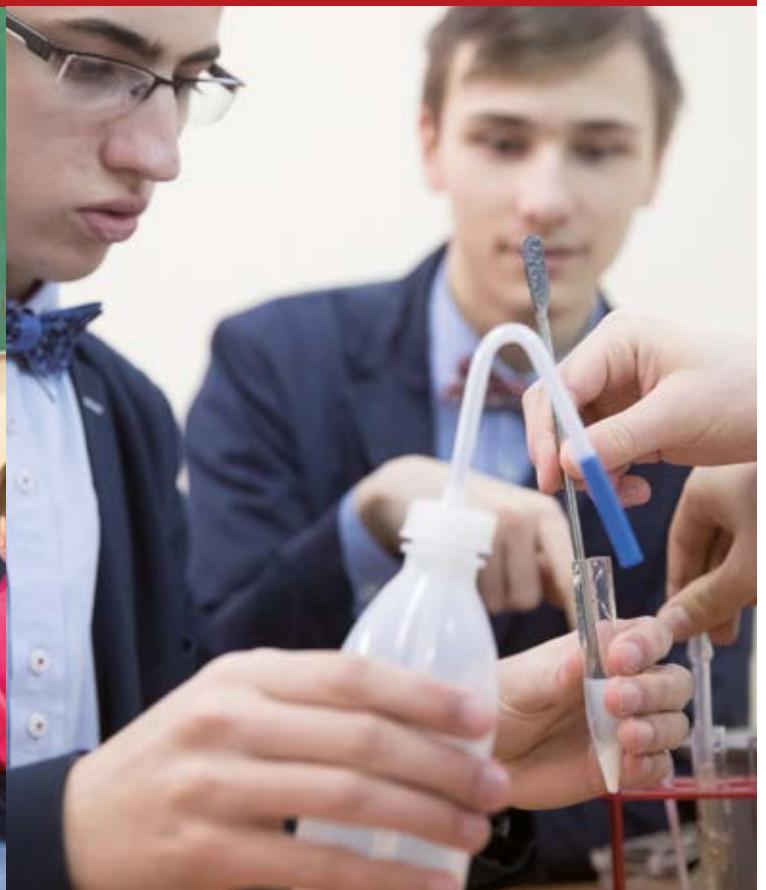

MODEL EDUKACYJNY PLACÓWEK

STOWARZYSZENIA WSPIERANIA EDUKACJI I RODZINY „STERNIK”

ZAŁOŻENIA

Podstawą kształcenia i wychowania w placówkach Stowarzyszenia „STERNIK” jest **edukacja spersonalizowana**. Takie podejście zakłada, że każdy uczeń jest wyjątkową i niepowtarzalną osobą. Edukacja spersonalizowana pomaga uczniom osiągnąć pełny rozwój ich możliwości i zdolności oraz dojrzałość i wiedzę konieczną do podejmowania wolnych i odpowiedzialnych decyzji. Rozwój ucznia obejmuje zarówno przyswajanie wiedzy, jak i doskonalenie umiejętności i kształtowanie cnót, czyli dobrych dyspozycji charakteru.

Taka edukacja przygotowuje ucznia do życia zgodnego z własną godnością, odnajdowania radości z dobrze wykonywanej pracy, przyjaźni z innymi oraz do solidarnego i skutecznego działania na rzecz rozwoju społeczności. Jej

celem jest dążenie do postępowania spójnego z wyznawanymi wartościami, dobrowolnego angażowania się, a w konsekwencji – do szczęścia.

Edukacja spersonalizowana jest widoczna w całym procesie kształcenia i przejawia się w wielu szczegółach tworzących klimat placówek: sposobie traktowania innych, radości, dbałości o rzeczy materialne czy czystości. Konsekwencją realizacji tego modelu jest również sposób organizacji codziennych zajęć klasowych, styl nauczania, wychowania i relacji z innymi, czyli zasady ogólne stanowiące wspólny mianownik całej społeczności szkolnej. Rodzice, nauczyciele i uczniowie, którzy dołączają do placówek Stowarzyszenia „STERNIK”, akceptują ten model wychowawczy i zobowiązują się do

postępowania zgodnie z ujętymi w nim zasadami.

Rodzice, którzy założyli Stowarzyszenie „STERNIK”, pragnęli, aby jego placówki wyróżniały się wysokim poziomem edukacji, obejmującej całościowy i harmonijny rozwój osoby, zgodnie z chrześcijańską koncepcją człowieka. Jest to wizja głęboka i prawdziwa. Zgodnie z tą koncepcją człowiek jest istotą rozumną i wolną, stworzoną przez Boga na Jego obraz i podobieństwo, odkupioną przez Chrystusa i powołaną do pełnego rozwoju. Przez całe życie dąży ku osiągnięciu pełni, a jego ostateczny cel, który polega na poznaniu i umiłowaniu Boga, jest do pewnego stopnia możliwy do osiągnięcia już w tym życiu.

PIERWSZOPLANOWE ZADANIE RODZICÓW

Rodzice są **pierwszymi i najważniejszymi wychowawcami swoich dzieci**, a szkoła jedynie pomaga im w pełnieniu tej roli. Rodzice mają niezbywalne prawo do wychowania swoich dzieci i ponoszą za nie odpowiedzialność. Rodzice wybierają w sposób odpowiedzialny placówkę edukacyjną, korzystając z przysługujących im praw. Zatem szkoła stanowi wychowawcze uzupełnienie rodziny, a nigdy nie jest jej substytutem. Podstawą dobrego wychowania jest to, by te dwa środowiska wychowawcze szły w jednym kierunku i były spójne pod względem wartości.

Rodzina jest naturalnym środowiskiem najgłębszego rozwoju osoby. W niej dzieci uczą się elementarnych postaw życiowych, otrzymują wychowanie moralne i religijne, uczą się odpowiedzialnie korzystać z wolności, kształtują i doskonalić osobowość. Tam człowiek odbiera pierwsze i najbardziej znaczące bodźce dla rozwoju zmysłowego, językowego, intelektualnego i fizycznego. Rodzina odpowiada również za naukę

swoich dzieci, chociaż jest to w głównej mierze pole działalności szkoły. W domu powinien panować klimat i kultura sprzyjające kształceniu umysłu.

Placówka edukacyjna pomaga rodzicom być pierwszymi i najważniejszymi wychowawcami swoich dzieci. Ostatecznie to oni – w równym stopniu Mama i Tata – są jedynymi osobami mającymi prawo i obowiązek wychowywania swoich dzieci. Nauczyciele uczestniczą w tym procesie w takim stopniu, w jakim rodzice powierzą to zadanie placówce edukacyjnej, nie zrzekając się w ten sposób własnej odpowiedzialności.

Dlatego właśnie szkoła wspiera i pobudza zaangażowanie rodziców w wychowanie swoich dzieci, stwarzając im okazje do samokształcenia i dając pewność, że mają ogromne możliwości wychowawcze. Nauczyciele wskazują rodzicom, jak wpływać na wychowanie dzieci, poprzez własny przykład oraz czas spędzany z dziećmi i wzbogacający rodzinę.

Program kształcenia rodziców obejmuje m.in.: spotkania, kursy, cykle wykładów oraz doradzanie w wyborze odpowiednich lektur. Jego celem jest umożliwienie rodzicom uzyskania wiedzy i umiejętności ułatwiających im wychowanie dzieci. Dodatkowo, szkoły starają się stale informować rodziców o treściach, nad jakimi pracuje się w szkole, i o tym, jak te treści wprowadzać w domu. Dlatego ważną rzeczą jest regularny i sprawny przepływ informacji ze szkoły do rodziców na temat zajęć szkolnych, w jakich uczestniczą dzieci, ich osiągnięć oraz napotykaných trudności.

ROLA NAUCZYCIELA-WYCHOWAWCY

W szkołach Stowarzyszenia „STERNIK” **każdy nauczyciel jest jednocześnie wychowawcą**. Jest świadomy, że nauczanie przedmiotu służy nie tylko zdobywaniu wiedzy, ale również kształtowaniu dojrzałości, rozwijaniu zdolności i praktykowaniu cnót. Nauczyciel współpracuje z rodzicami, zachęca każdego ucznia do pracy i pomaga mu wzrastać w dojrzałości i samodzielności.

Wychowawcę powinny cechować: kompetencje, odpowiednia postawa wobec innych, umiłowanie zawodu,

chęć stałego doskonalenia się w nim i podnoszenia kwalifikacji, a także dojrzałość i równowaga emocjonalna. Poza tym ważna jest delikatność w relacjach z innymi – uśmiech, dbałość o sposób ubierania się i wystawiania, tworzenie klimatu profesjonalizmu i wzajemnego zaufania.

Edukacja powinna odbywać się w atmosferze szacunku dla człowieka, dobrze wykonywanej pracy, poszukiwania dobra, zrozumienia i serdeczności. To wszystko pomaga uczniowi czuć się akceptowanym, budzi wzajemne

zaufanie i szacunek. Odpowiednią atmosferę tworzy się m.in. poprzez: nazywanie każdego po imieniu; słuchanie go z uwagą; szanowanie indywidualnego tempa pracy i autonomii każdej osoby oraz zaufanie do jej możliwości; sposób napominania – bez obrażania, lekceważenia czy poniżania. Dzięki temu nauczyciel jest nie tylko specjalistą w swojej dziedzinie, lecz także kimś bliskim, wspierającym ucznia w wysiłkach zmierzających do osiągnięcia celu. Pozytywna motywacja jest zawsze skuteczniejsza od nagany lub uwagi. Dlatego nauczyciel ma dostrzegać pozytywne strony każdej rodziny i każdego ucznia i nigdy nikogo nie przekreślać.

Aby spełnić powyższe zadanie, nauczyciel-wychowawca sam stara się stosować we własnym życiu to, czego wymaga od swoich uczniów. Wie, że nie będzie mógł zaszcześcić swoim uczniom pragnienia doskonalenia się, jeśli sam takiego pragnienia nie posiada. Praca nauczyciela nie jest jeszcze jednym sposobem zarabiania na życie, lecz misją, która zobowiązuje do dawania dobrego przykładu.

Nauczyciel powinien mieć przygotowanie zawodowe wystarczające do tego, by:

- **wiedzieć, dokąd zmierza: głęboka wiedza na temat tego, kim jest człowiek i czym jest rodzina oraz znajomość czynników sprzyjających ich doskonaleniu;**
- **wiedzieć, jakimi środkami dysponuje: bardzo dobra znajomość materiałów dydaktycznych i planu kształcenia oraz rozmaitych technik kształcenia i nauczania;**
- **wiedzieć, co dany uczeń może osiągnąć na każdym etapie: znajomość każdego ucznia, jego możliwości i ograniczeń;**
- **wiedzieć, kiedy i jak trzeba albo można postępować: roztropność i takt w każdej sytuacji.**

Dlatego nauczyciel potrzebuje pogłębiania wiedzy oraz refleksji nad własną pracą i każdym uczniem.

TUTORING – INDYWIDUALNE WSPARCIE RODZIN

Tutor to nauczyciel, który w ramach swojej pracy, na zlecenie dyrekcji szkoły, przyjmuje odpowiedzialność za doradzanie konkretnej rodzinie. Ma za zadanie indywidualną opiekę i towarzyszenie uczniowi lub uczniom, będąc w bliskim kontakcie z ich rodzicami. Tutor pomaga rodzicom i uczniowi wyznaczyć osobiste cele edukacyjne, i jednocześnie stara się o zachowanie jedności kryteriów i działań wychowawczych rodziny i szkoły. W procesie edukacji spersonalizowanej wszyscy nauczyciele wspierają konkretnego ucznia w rozwoju. Jednakże tutor prowadzi systematyczną pracę, która opiera się na osobistej relacji w stosunkach z rodzicami i dziećmi. Nie traci przy tym profesjonalizmu.

Wyniki szkolne są punktem wyjścia w relacji tutora z uczniem i jego rodzicami. Zaczynając od dokładnej diagnozy możliwości i ograniczeń każdego ucznia, tutor stara się dostosować poziom wymagań do sytuacji osobistej ucznia, aby wzmocnić jego motywację do nauki. Oznacza to ustalenie, do czego uczeń ma większe lub mniejsze zdolności, jakie ma zaległości, jakie są jego osiągnięcia na zajęciach, czy przychodzi do szkoły z niezbędnymi materiałami, czy uczy się codziennie w domu odpowiednią ilość czasu, czy jest uporządkowany, czy stosuje skuteczne techniki uczenia się, kiedy i gdzie się uczy.

Tutor poznaje również charakter każdego ucznia, jego zalety i wady,

środowisko rodzinne, przyjaciół, postawę i wykorzystywanie zajęć oraz inne ważne okoliczności. Tę wiedzę może uzyskać za pomocą własnej obserwacji, osobistych relacji z uczniem i jego rodzicami oraz informacji od innych nauczycieli. Dla rodziców i uczniów tutor ma być osobą, która ukierunkuje ich na odkrywanie i zaspokajanie prawdziwych potrzeb, będzie im pomagać w rozwoju możliwości i rozwiązywaniu problemów. Dlatego niezbędne jest wzajemne zaufanie oraz odpowiednie przygotowanie zawodowe opiekuna.

Tutor jest zobowiązany do zachowania tajemnicy służbowej w sprawach, które powierzyli mu rodzice lub uczeń. Dlatego, kiedy dowie się od ucznia o ważnej rzeczy, o której – jak sądzi – powinni wiedzieć jego rodzice, ma za zadanie poradzić uczniowi, żeby

z nimi o tym porozmawiać. Może nawet zaproponować, że zrobi to w jego zastępstwie, jeżeli uczeń sobie tego życzy. Nie powinien jednak robić tego bez zgody ucznia. Obowiązek zachowania tajemnicy istnieje również, kiedy chodzi o sprawy, które same w sobie nie mają znaczenia, ale które zostały ujawnione w ramach prywatnej rozmowy z uczniem lub jego rodzicami. Gdyby tutor nie dopełnił tego obowiązku moralnego, zburzyłby zaufanie ucznia lub jego rodziny i skuteczność wychowawczą swojej pracy, za wyjątkiem sytuacji zagrożenia życia i zdrowia ucznia, analogicznie do przepisów prawa regulujących pracę np. psychologa czy lekarza.

Indywidualna praca z rodziną wymaga spotkań z każdym z małżeństwem i z uczniami. Dodatkowo, życie codzien-

ne oferuje wiele innych okazji do kontaktu: krótkich rozmów telefonicznych z rodzicami, rozmowy na korytarzu po zakończeniu lekcji czy zebrania, w chwili odpoczynku, w stołówce itp.

Zatem relacja tutora z uczniami odnosi się do wielu spraw. Poznanie zdolności, potrzeb, zainteresowań i marzeń ucznia ma na celu wspieranie go we właściwym pojmowaniu hierarchii wartości oraz w refleksji etycznej. Tutor ma pomóc zrozumieć znaczenie dobrego postępowania, przewycięzania egoizmu, otwierania się na innych, z nadzieją zbudowania bardziej ludzkiego i sprawiedliwego społeczeństwa, zdolności odróżniania rzeczy ważnych od mniej istotnych. Ostatecznie, chodzi o umożliwienie dzieciom osiągnięcia szczęścia w życiu osobistym i w relacjach z innymi ludźmi.

EDUKACJA ZRÓŻNICOWANA ZE WZGLĘDU NA PŁEĆ

Z woli założycieli, szkoły „Sternika” są **zróżnicowane ze względu na płeć**. Znaczy to, że dziewczęta i chłopcy uczą się osobno. Taki podział ułatwia:

- a) uszanowanie naturalnych różnic, co sprzyja kształtowaniu szacunku dla drugiej płci;
- b) lepszą komunikację, a tym samym skuteczniejsze oddziaływanie wychowawcze;
- c) zachowanie jednakowych celów wychowawczo-dydaktycznych w szkołach dla dziewcząt i dla chłopców, przy zróżnicowaniu metod przekazywania wiedzy oraz metod wychowawczych;
- d) rozwijanie cech specyficznych dla danej płci i osiągnięcie dojrzałości kobiecej i męskiej przy mniejszym ryzyku ich zaburzenia, szczególnie w wieku dorastania; dzięki temu dziewczęta i chłopcy lepiej przygotowują się do relacji z płcią przeciwną w dorosłym życiu;
- e) przełamanie niesprawiedliwych stereotypów społecznych na temat zawodów właściwych dla kobiet i dla mężczyzn (np. znacznie więcej dziewcząt – absolventek szkół zróżnicowa-

nych wybiera kierunki ścisłe, chłopcy zaś – będący absolwentami takich szkół – chętniej wybierają kierunki humanistyczne).

Wychowanie zróżnicowane w ostateczności służy równości płci i jako takie spełnia zadanie stawiane przez koedukację. Uczennica i uczeń wzrastają w świadomości własnej wartości wynikającej z tego, że jest się kobietą lub mężczyzną. Zapobiega to dyskryminacji ze względu na płeć i ostatecznie prowadzi do większego szacunku dla przedstawicieli drugiej z płci w myśl zasady, że ludzie są różni, ale równi.

CAŁOŚCIOWY PROGRAM WYCHOWAWCZY

Program wychowawczy placówek Stowarzyszenia „STERNIK” kładzie nacisk na **integralność osoby ludzkiej**: jej cielesność, rozum, wolę, uczucia oraz sferę duchową. Cielesność stanowi podstawę i środek, za pomocą którego realizujemy dużą część innych funkcji życiowych. Rozum również podlega wychowaniu, ponieważ celem jest nauczenie myślenia, inaczej mówiąc – poszukiwania prawdy. Kolejnym elementem jest wzmacnianie woli tak, żeby człowiek był w stanie w sposób wolny stanąć po stronie poznanej prawdy i podążać za nią. Wreszcie, człowiek jest istotą społeczną, otwartą na Boga i bliźnich i powinien nauczyć się dawać, a nie tylko przyjmować, czyli ma nauczyć się kochać.

ma miejsca na manipulację lub indoktrynację, ale nie jest również możliwa postawa pozornie neutralna, ponieważ oddziałując słowem i przykładem, zawsze wychodzi się od konkretnych założeń i przekazuje konkretne treści. Różnica między indoktrynacją a wychowaniem w wielu wypadkach nie polega na tym, czego się naucza, ale w jaki sposób. Najważniejsze jest poszanowanie uczniów i pomoc w przyswajaniu przedstawianych im wartości, wspierając przy tym zdrowy zmysł krytyczny. Należy stworzyć klimat, w którym uczniowie będą przedstawiać własną argumentację i bronić jej, nauczyciel zaś będzie słuchał refleksji uczniów z uwagą i szacunkiem, oferując im niezbędną pomoc, by sami mogli znaleźć racjonalne uzasadnienie. Nauczenie

teriami etycznymi. Wychowanie woli zmierza do tego, by każdy uczeń rozwijał się dzięki wysiłkowi i odpowiedzialności, nabywał nawyki ułatwiające mu podejmowanie decyzji i wprowadzanie ich w życie. W rezultacie, ćwicząc wolę, pomaga się uczniowi wypełniać przyjęte zobowiązania, pokonywać przeszkody i wzrastać w dojrzałości, polegającej przede wszystkim na akceptacji konsekwencji swoich decyzji. Silna wola pozwala uczniowi mieć zaufanie do samego siebie i kierować własnym postępowaniem: czynić to, co powinien, panując nad emocjami, jednym słowem – pozwala być człowiekiem wolnym, zrównoważonym i pogodnym; być panem samego siebie.

WYCHOWANIE UCZUĆ

Wraz z kształtowaniem intelektu i umacnianiem woli należy w równym stopniu troszczyć się o wychowanie uczuć. Serce daje człowiekowi siłę; kiedy kroczy on drogą prawdy i dobra, szlachetne uczucia dodają mu siłę i zapału. Nieszlachetne lub nieuporządkowane uczucia mogą sprowadzić z właściwej drogi nawet najświatlejszego człowieka. Uczucia wpływają na kształtowanie postaw i motywacji, a przeżycia i wartości, które opierają się na uczuciu, silnie zakorzeniają się w świadomości. Trzeba więc nauczyć podopiecznych rozumienia swoich uczuć i kierowania nimi. Potrzebne jest wychowywanie uczuć, branie ich pod uwagę, świadome wydobywanie ich na światło dzienne po to, żeby pomagały dążyć ku dobru.

Rozum karmiony prawdą, wola umacniana cnotami i serce gotowe do miłowania odkrywanej prawdy kształtują osobowość spójną, zdecydowaną i zrównoważoną. Integralne wychowanie harmonijnie łączy te wszystkie aspekty.

ROZWÓJ FIZYCZNY

Zajęcia sportowe rozwijają zdolności fizyczno-ruchowe, kształtują ducha zdrowej rywalizacji, współpracy w zespole oraz wiele cnót ludzkich, promując jednocześnie nawyki zdrowotne i higieniczne.

KSZTAŁTOWANIE INTELEKTU

Rozwój tej sfery polega na zdobywaniu wiedzy, kształtowaniu nawyków i umiejętności pracy intelektualnej oraz rozwoju zdolności. W wychowaniu nie

myślenia, rozwijania własnych sądów, jest najistotniejsze w rozwoju ucznia, który odkrywa wartości i wprowadza je dobrowolnie do swojego życia. W ten sposób nabywa trwałe przekonania.

UMACNIANIE WOLI

Myślenie jest niezbędnym, ale niewystarczającym wymogiem prawidłowego postępowania. Konieczne jest pomaganie uczniom w kształtowaniu silnej woli poprzez zdobywanie cnót, które pomagają żyć zgodnie z przyjętymi kry-

WARTOŚĆ PRACY I SOLIDARNOŚCI Z INNYMI

Szczególną cechą placówek Stowarzyszenia „STERNIK” jest docenianie **wartości pracy**. Praca umożliwia człowiekowi samorealizację, zapewnia utrzymanie własne i całej rodziny, daje uczestnictwo w stwórczym dziele Boga, przyczyniając się jednocześnie do dobra wspólnego i postępu ludzkości. Dlatego pracę należy traktować jako

fundamentalne prawo człowieka i obowiązek moralny o pierwszorzędym znaczeniu. W przypadku uczniów ich pracą jest nauka.

Aby praca służyła jako środek wychowawczy, powinna stawiać dobro osoby ponad osiągnięte rezultaty. Nauczyciele troszczą się o ucznia i doceniają

wysiłek, jaki wkłada w naukę tak samo jak osiągnięty efekt. Z drugiej strony, jeśli praca ma spełniać swoją funkcję wychowawczą, powinna być świadoma i dobrowolna, wykonywana w poczuciu odpowiedzialności za powierzone zadanie. Dlatego rozmawia się z uczniami o najgłębszych motywacjach ich pracy. W żadnym razie nie należy ograniczać działalności szkolnej do wypełnienia uciążliwego zobowiązania, które wygasa wraz z nadejściem wakacji. Zatem wychowanie to również kształtowanie i stałe ożywanie w uczniach zadowolenia z dobrze wykonanej pracy, rozwoju ich zdolności i pragnienia solidnej pracy/nauki.

Niepodejmowanie wysiłku powoduje niezadowolające wyniki szkolne i brak odpowiedniego przygotowania do przyszłego życia zawodowego. Oznacza to, że uczeń, który nie przywykł do trudu, ryzykuje poniesienie porażki

edukacyjnej i ogólnego przygotowania do życia. Dlatego niesprawiedliwe jest wykonywanie za niego pracy, którą może i powinien zrobić sam. Ogranicza to jego rozwój jako człowieka i zubaża jego naturalne aspiracje. Również nadopiekuńczość, bardzo przeciwna wychowywaniu w wolności, stanowi poważną przeszkodę w kształtowaniu woli oraz tak istotnych cnót jak wytrwałość, prawość i pracowitość.

Prawdziwy i pełny rozwój osobowości człowieka dokonuje się w ramach społeczeństwa, w którym żyje. Wychowanie do solidarności, a ogólniej – **kształtowanie cnót społecznych** oraz pozytywnych uczuć i postaw wobec innych (wyrozumiałości, akceptacji, hojności, współpracy, współczucia, solidarności, sprawiedliwości itd.) ma swój początek w środowiskach najbliższych dziecku, czyli rodzinie i szkole.

Życie codzienne stwarza uczniom wiele okazji do praktykowania cnót społecznych i cieszenia się z tego, że zrobili coś dobrego, użytecznego, wartościowego dla innych – przede wszystkim dla rodziny i kolegów. Odkrywanie potrzeb najbliższych osób (rodziców, rodzeństwa, kolegów, przyjaciół) usposabia uczniów do hojnej miłości do wszystkich ludzi.

Solidarność z innymi rozwija się poprzez wzajemną pomoc w różnych sytuacjach, troskę o chorych kolegów lub pomoc w lekcjach słabszym uczniom. Ponadto uczniowie systematycznie realizują wolontariat, stanowiący część planu szkolnego. Zajęcia te nie są celem, lecz środkiem pomagającym zrozumieć, że albo wielkodusznie służy się innym, albo pogrąża się w egoizmie, który czyni człowieka niezdolnym do przeżywania szczęścia.

WYCHOWANIE W WIERZE

Integralne wychowanie odnosi się również do formacji chrześcijańskiej, która wymaga poznawania doktryny wiary, pomocy uczniowi w przyswajaniu nawyków pobożności oraz wkładania serca i żarliwości w życie zgodne z wolą Bożą.

Wedle woli założycieli Stowarzyszenia „STERNIK” i korzystając z obywatelskiego prawa do wyboru edukacji swoich dzieci, wszystkie zajęcia pozostają w zgodzie z podstawowymi zasadami doktryny katolickiej i w największym poszanowaniu dla wolności sumień. Stosownie do swojego ściśle cywilnego, a nie wyznaniowego charakteru prawnego, Stowarzyszenie „STERNIK” szanując wyznania religijne rodzin niekatolickich, promuje zarazem wśród rodziców, nauczycieli, personelu administracyjnego i wśród uczniów wierność doktrynie wiary i moralności katolickiej oraz szczerą szacunek dla hierarchii Kościoła. Co oznacza, że prowadzone przez Stowarzyszenie szkoły nie są katolickie w potocznym znaczeniu tego słowa, ponieważ nie prowadzi ich żadna instytucja Kościoła, lecz stowarzysze-

nie świeckie, działające na podstawie prawa państwowego.

Na prośbę Stowarzyszenia „STERNIK” Prałatura Świętego Krzyża i Opus Dei mianuje kapłanów świadczących opiekę duchową w placówkach edukacyjnych. Stowarzyszenie zatrudnia tych kapłanów oraz koordynuje powierzoną im w szkole pracę. Kapłani wykonują swoją pracę z pełną odpowiedzialnością osobistą, zgodnie ze wskazówkami dyrekcji szkoły, której przysługuje kierowanie placówkami edukacyjnymi, jak również aprobowanie i koordynacja wszystkich inicjatyw kapłana z pozostałymi działaniami szkolnymi.

Podstawowym celem formacji duchowej jest rozbudzanie w uczniach solidnego życia religijnego, skupionego na obcowaniu z Jezusem Chrystusem, które przekłada się na spójność życia, to znaczy na harmonię między myśleniem, wolą i życiem.

Pozostałe cele formacji to:

a) promowanie ideału świętości w pracy zawodowej i w spełnianiu obowiązków rodzinnych i społecznych, co stanowi główną część nauczania

świętego Josemarii Escrivy de Balaguer, założyciela Opus Dei;

b) troska o rozwój cnót ludzkich, społecznych i obywatelskich, nawyków harmonijnych relacji międzyludzkich, współpracy i służby oraz poczucia odpowiedzialności społecznej, jako wymogów miłości, będącej najważniejszą ze cnót;

c) podkreślanie apostołskiego charakteru życia chrześcijańskiego, który prowadzi do wykorzystywania naszych relacji z innymi do przybliżania ich do Boga i do nadawania chrześcijańskiego sensu pracy i całej ludzkiej rzeczywistości;

d) nauka miłości i pomocy wszystkim, szczególnie najbardziej potrzebującym,

e) dostarczanie solidnej i głębokiej formacji doktrynalno-religijnej,

dostosowanej do zdolności każdego człowieka;

- f) rozbudzenie pobożności opartej na poczuciu dziecięctwa Bożego, Mszy Świętej jako centrum życia chrześcijańskiego, modlitwie, przyjmowaniu sakramentów, a także czulej i mocnej pobożności maryjnej;

Praktyka sakramentalna i opieka duchowa sprawowana w szkole ma charakter dobrowolny, z poszanowaniem dla wolności sumień. W tym, co

dotyczy formacji duchowej, imperatyw szacunku dla wolności jest zasadniczy, ponieważ wymaga tego sama natura aktu wiary i zasady moralności. Nie istnieje nic bardziej intymnego i dobrowolnego, niż akt wiary albo miłości do Boga. Wolność sumienia zakłada fundamentalne prawo każdego człowieka do poszukiwania i przyjmowania prawdy, kształtowania swojego sumienia, zgodnie z odnalezioną prawdą oraz postępowania według nakazów uformowanego sumienia.

PROFIL ABSOLWENTA

Kształcenie według modelu edukacyjnego Stowarzyszenia „STERNIK” dąży do tego, aby absolwentki i absolwenci:

1 Osiągnęli obiektywną znajomość samych siebie, własnych zdolności i możliwości oraz starali się rozwinąć je w możliwie najwyższym stopniu.

2 Uzyskali podstawową wiedzę z obszaru kultury, nabrali nawyków pracy i porządku, które ułatwią im późniejszą naukę oraz efektywną pracę zawodową i pełne zaangażowanie w życie społeczne.

3 Byli zdolni do oceny – w sposób obiektywny i zrównoważony – spraw, ludzi, wydarzeń i relacji pojawiających się w ich życiu oraz do odkrywania pozytywnych aspektów otaczającej rzeczywistości i przyjmowania z radością wszelkich okoliczności życiowych.

4 Rozwijali podstawowe zdolności myślenia i działali niezależnie, przejawiając własną inicjatywę i kreatywność.

5 Uzyskali wystarczający osąd, by móc podejmować godne i sprawiedliwe decyzje, czyniąc dobry użytek z własnej wolności.

6 Postępowali konsekwentnie w życiu osobistym i społecznym, zachowywali się godnie, byli szczerzy, sprawiedliwi i hojni wobec innych oraz okazywali wrażliwość na cudze potrzeby i gotowość odpowiadania na nie.

7 Doceniali piękno przyrody oraz twórczości artystycznej lub innych rodzajów twórczości.

8 Byli zdolni do decydowania o własnym planie życia, dobrowolnym realizowaniu wybranych przez siebie wartości; cechowała ich spójność myślenia, mówienia i działania oraz dotrzymywaliby podjętych zobowiązań.

9 Byli zdolni do miłowania i dawania siebie innym oraz mieli świadomość, że miłość niesie ze sobą – obok szczęścia – konieczność rezygnacji z niektórych swoich potrzeb czy zamiarów, oddanie, poświęcenie i wyrzeczenie.

10 Uzyskali solidną formację chrześcijańską, poznali dobrze Magisterium Kościoła i odpowiedzialnie traktowali wymagania wiary, szanując jednocześnie inne wyznania religijne.

SZKOŁY „STERNIKA”

powołała do życia grupa rodziców, którzy poszukiwali dla swoich dzieci modelu edukacyjnego łączącego naukę z wychowaniem. Pragnęli oni wychowywać dzieci do pracowitości, szczerości, wolności i odpowiedzialności, tak aby wyrosły one na osoby potrafiące dokonywać pozytywnych zmian w społeczeństwie. Takie podejście do wychowania wynikało z uniwersalnych wartości wpływających z natury człowieka.

Uważali oni, że współpraca rodziny i szkoły pozwoli na takie wychowanie dziecka, dzięki któremu wyrośnie ono na dobrze ukształtowanego człowieka, postrzegającego swoje życie jako służbę innym.

Chcąc, aby te same wartości były przekazywane dzieciom w szkole, postanowili więc założyć placówki edukacyjne obejmujące cały okres dorastania młodych ludzi – od przedszkola do matury. Do grupy założycieli przyłączyli się z czasem inni rodzice.

Grupa rodziców inicjujących powstanie szkół nawiązała kontakt z Instytutem Familiar d'Educació (IFE) z Barcelony (Katalonia, Hiszpania), prosząc o nadzór merytoryczny i przekazanie doświadczeń.

IFE zostało założone w 1969 r. i prowadzi obecnie 13 placówek edukacyjnych dla ośmiu tysięcy uczniów z pięciu tysięcy rodzin. Szkoły IFE należą do

okół tysiąca tego typu placówek na całym świecie.

Warto dodać, że szkoły takie powstały dzięki inspiracji świętego Josemaríi Escrivy, założyciela Opus Dei*. Św. Josemaría nie tylko trafnie diagnozował przyczyny wielu współczesnych problemów związanych z rodziną i wychowywaniem dzieci, lecz również potrafił uświadomić rodzicom ich rolę jako pierwszych wychowawców. Zachęcał, by zakładali szkoły, w których dzieci otrzymają edukację zgodną z ich przekonaniami i wartościami panującymi w domu. Wiele osób – niektóre z Opus Dei, inne niezwiązane z Prałaturą – potrafiło odpowiedzieć na tę inspirację, **dokonując wolnego wyboru na własną odpowiedzialność**.

Aktualnie, szkoły „STERNIKA” są stowarzyszone w EASSE: Europejskim Stowarzyszeniu Edukacji Zróżnicowanej (www.easse.org).

* www.opusdei.pl

SZKOŁY STOWARZYSZENIA „STERNIK” OPIERAJĄ SIĘ NA NASTĘPUJĄCYCH FUNDAMENTACH:

☼ wiodąca odpowiedzialność rodziców za wychowanie dzieci, zgodnie z zasadą **rodzice – nauczyciele – dzieci**;

☼ wychowanie całościowe (**personalizacja edukacji**), w którym kluczową rolę odgrywa **tutor/doradca** rodziny i ucznia;

☼ edukacja **zróżnicowana ze względu na płeć**, w której ten sam program realizuje się oddzielnie dla dziewcząt i chłopców, w szacunku dla ich równości i różnic między nimi;

☼ wychowanie i nauczanie **zgodne z antropologią chrześcijańską i nauką Kościoła katolickiego**, które nakierowane jest na wychowanie młodego

człowieka zdolnego do dokonywania pozytywnych zmian w społeczeństwie poprzez służbę innym ludziom;

☼ silne ukierunkowanie na rozwój w wierze przy poszanowaniu wolności sumień;

☼ **otwartość na różnorodność** – wartością szkoły jest obecność w niej rodzin, które różnią się od siebie (np. wiekiem, statusem społecznym, liczbą dzieci, dochodami, wyznaniem), zaś podzielają tę samą wizję wychowawczą (podobnie jak w dodawaniu ułamków, każda liczba może mieć inny licznik, ale wszystkie muszą mieć wspólny mianownik).

STRUMYK

Żłobek Stowarzyszenia STERNIK

ul. 3 Maja 129, 05-420 Józefów

tel. +48 22 398 08 09

tel. +48 512 332 730

e-mail: zlobekstrumyk@sternik.edu.pl

www.zlobekstrumyk.sternik.edu.pl

ŻAGLE

Szkoła Podstawowa klasy 0–3

ul. Lokalna 51

04-903 Warszawa Falenica

tel. +48 22 515 11 76

tel. +48 502 921 136

STRUMIENIE

Przedszkole Stowarzyszenia STERNIK

ul. 3 Maja 129, 05-420 Józefów

tel. +48 22 398 08 09

tel. +48 505 727 753

e-mail: przedszkole.strumienie@sternik.edu.pl

www.przedszkole.sternik.edu.pl

 facebook.com/PrzedszkoleStrumienie

ŻAGLE

Szkoła Podstawowa klasy 4–8 oraz Liceum Ogólnokształcące

ul. Pożaryskiego 28

04-703 Warszawa Międzylesie

tel. +48 22 815 90 31

tel. +48 513 061 401

e-mail: szkola.zagle@sternik.edu.pl

www.zagle.sternik.edu.pl

 facebook.com/szkolazagle

STRUMIENIE

Szkoła Podstawowa i Liceum Ogólnokształcące

ul. 3 Maja 129, 05-420 Józefów

tel. +48 22 398 08 10

tel. +48 515 055 098

e-mail: szkola.strumienie@sternik.edu.pl

www.strumienie.sternik.edu.pl

 facebook.com/SzkolaStrumienie

 facebook.com/LiceumStrumienie

STOWARZYSZENIE
WSPIERANIA
EDUKACJI I RODZINY

STERNIK

Siedziba: ul. Pożaryskiego 28, 04-703 Warszawa

Adres do korespondencji: ul. 3 Maja 129, 05-420 Józefów

tel. +48 22 515 11 60

e-mail: sternik@sternik.edu.pl www.sternik.edu.pl

NIP 526-27-59-065 REGON 015624022 KRS 0000180286